

تهیه دستورالعمل بازگشایی حرم‌های مطهر

صفحه ۲

شنبه ۳۰ فروردین ۱۳۹۹ | ۲۴ شعبان ۱۴۴۱ | ۱۸ آوریل ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۴۰۹ | صفحه ۸ | آبان ۱۳۹۹

تیتراهای امروز

مراسم روز ارتش امسال تحت تأثیر بحران کرونا متفاوت از سال‌های گذشته برگزار شد

رژه خدمت

■ آخرین تجهیزات و سامانه‌های رفع آلودگی بیمارستان‌های سیار و خودروهای طراحی و بهینه‌شده برای مقابله با کرونا رونمایی شد

صفحه ۲

«وطن امروز» گزارش می‌دهد: آیا وام ۵ میلیارددلاری طعمه کشتادن ایران به دام FATF است؟

دام وام!

صفحه ۳

رسانه‌های ضد انقلاب چگونه امنیت عمومی جامعه را در مواقع بحرانی خدشه‌دار می‌کنند؟

شبکه‌های روان‌گردان

■ گزارش «وطن امروز» از استاندارد دوگانه رسانه‌های ضد انقلاب در خبرسازی علیه ایران به بهانه شیوع کرونا

صفحه ۵

گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمدرضا دوست محمدی تصویرگر مجموعه فقط برای خدا

۱۰ قاب

از مکتب سلیمانی

صفحه ۸

دیدگاه

فعال‌درباره طرح ترافیک صحبت نکنید!

میکائیل دباتی؛ تعطیلی طرح ترافیک در این ایام، مناقشه‌ای بین شهرداری و ستاد ملی مبارزه با کرونا بوده است؛ مناقشه‌ای که یک طرف آن سلامت مردم و طرف دیگر آن درآمد حاصل از طرح ترافیک برای شهرداری است اما در این ایام به چند علت می‌توان نبود طرح ترافیک را بر بودنش ترجیح داد.

۱- اولین و مهم‌ترین دلیل این است که هر چه استفاده از حمل‌ونقل عمومی کمتر باشد، طبیعتا مهر کرونا ساده‌تر می‌شود. چنانکه دکتر شهرام یزدانی، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در جلسه ستاد ملی مبارزه با کرونا گفته‌است بر اساس تحلیل شیوع کرونا حمل‌ونقل عمومی و فروشگاه‌ها حدود ۶۰ درصد از پار شیوع را بر عهده دارند.

۲- به صورت کلی در مطالعات انجام شده توسط شهرداری تهران که سال پیش منتشر شد، خودروهای سواری تنها ۱/۴ درصد آلاینده PM۲.۵ تولید می‌کنند، در حالی که مینی‌بوس‌ها و اتوبوس‌ها بیش از ۳۵ درصد حجم آلودگی را ایجاد می‌کنند. از این رو در شرایط فعلی کمتر استفاده کردن از اتوبوس و استفاده از خودروهای شخصی اتفاقا به لحاظ سلامت عمومی کمک‌کننده‌است.

۳- آلودگی هوا که همیشه یکی از دلایل راهاندازی طرح ترافیک بوده است، در نیم سال اول اساسا مسأله نیست و این مسأله با ورود به فصل سرما، پاییز و زمستان که شش‌های تنفسی شهر به خواب می‌روند، برنگ می‌شود. در واقع نیم‌سال اول عموما با ایام هوای پاک مواجهیم.
۴- دلیل اصلی شکل‌گیری طرح ترافیک اما ایجاد ترافیک شهری است که به طولانی شدن زمان سفرهای درون شهری منجر می‌شود. بخش زیادی از ترافیک شهری در ساعات پیک ترافیک است و تا پایان نیمسال اول نیز همچنان ادامه دارد. وقت و آمد خودروهای شخصی چندان بر بار ترافیکی شهر نمی‌افزاید.

تنها نکته‌ای که در این میان می‌تواند محل مناقشه باشد، همان درآمد شهرداری از طرح ترافیک است؛ درآمدی که شهرداری تا ۲ سال پیش سر آن با راهنمایی و رانندگی در جدل بود و حالا برای کسب آن با ستاد ملی مبارزه با کرونا در بحث است.

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

۱۸۸۱ سال و ۱۶ روز گذشت |

بهنام محمودی در گفت‌وگو با «وطن امروز» از انتخاب سرمربی تیم ملی والیبال گفت

یک ایرانی می‌تواند

صفحه ۶

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.2904 | SAT.APR.18, 2020 | ISSN:2008-2886

۱۸۸۱ سال و ۱۶ روز گذشت |

به یک اشاره

واکنش قاطعانه تکاوران دریایی سپاه به شیطنت‌های اخیر آمریکایی‌ها

وهشدار جدی به تفنگداران تروریست آمریکا در خلیج فارس

جلوه‌ای دیگر از اقتدار مرزداران ایران در پاسداری از امنیت کشور را نمایان کرد

صفحه ۲

لزم مقابله هوشمند با کرونا

| امیرحسین اسلام‌دوست |

نکته

نقاب لیبرال‌ها افتاد

محمدحسین مهدوی‌زادگان: «قدرت» یکی از ۴ کلیدواژه‌ای است که نه‌تنها در لیبرالیسم کلاسیک، بلکه در لیبرالیسم اجتماعی و نئولیبرالیسم نیز مورد بحث قرار گرفته است؛ اینکه در یک جامعه لیبرال که در آن مولفه‌هایی مانند «برابری»، «پلورالیسم»، «شکلیابی» و «مدار» موضوعیت و نمود دارد، ابزارهای قدرت باید چگونه تعریف شود. مرزبندی میان «قدرت تشویقی»، «قدرت تنبیهی» و «قدرت اقتاعی» با شکل‌گیری جوامع لیبرال، از یک «ایهام تئوریک» به یک «دغدغه عملیاتی» تبدیل شد. در طول دهه‌های گذشته و بویژه پس از گذار بشریت به هزاره سوم، بسیاری از دولت‌ها در غرب، به دلیل عدم تعریف نسبت دقیق میان «قدرت» و «اصول لیبرالیستی» قدرت مواجهه موثر با بسیاری از بحران‌ها را از دست داده‌اند.

امروز درست در نقطه‌ای قرار داریم که لیبرالیسم و اصول آن در غرب، بیش از هر زمان دیگری به چالش کشیده شده است. کار به جایی رسیده که اصول لیبرالیستی (با تفسیر غربی آنها)، نه‌تنها به «قطعه‌اتصال جوامع غربی» تبدیل نشده، بلکه به محل منازعه و نماد جدایی آنها مبدل شده و روزبه‌روز نیز این مسأله ظهور و بروز بیشتری پیدا می‌کند. فراتر از آن، دولت‌های اروپایی که مطابق قوانین و پیمان‌های تعریف‌شده در زمان تشکیل اتحادیه اروپایی قرار بود یک منظومه واحد را تشکیل دهند، هر یک در مواجهه با ویروس کرونا ساز خود را نواختند.

سرن کشورهای اروپایی در ۳ مرحله «توصیف اولیه بحران»، «تشریح بحران» و «مواجهه با بحران» نقاب لیبرالیستی خود را کنار گذاشته و رو در روی یکدیگر ایستادند. در اینجا دیگر خبری از برابری و احترام نبود! آنها حتی در تصویب بودجه جمعی برای مقابله با کرونا ناکام ماندند زیرا برخی کشورهای اروپایی که در آنها آمار مبتلایان کرونا کمتر بود، حاضر نبودند هزینه شیوع تصاعدی کرونا در کشورهای مانند ایتالیا، اسپانیا، فرانسه و آلمان را بدهند. تنها اقدامی که بازیگران اروپایی بر سر آن به توافقی نسبی رسیدند، بستن مرزهای مشترک با یکدیگر بود. آنها ناچار شدند پیمان «شتگن» را زیر پا بگذارند تا شاهد خلط مرزبندی‌های عملیاتی و ایده‌های خود در جریان رفت و آمد شهروندان نباشند! در کشوری مانند انگلیس – که به‌رغم جدایی از اروپا، به لحاظ جغرافیایی به این مجموعه تعلق دارد- «پوریس جانسون» رسماً روش دیگر بازیگران اروپایی را در اتخاذ استراتژی «فاصله‌گذاری اجتماعی» مورد تمسخر و انتقاد قرار داد و استراتژی «بتلا و ایمن‌سازی جمعی» را در دستور کار دولت خود قرار داد. جانسون خود مدتی به ویروس کرونا مبتلا شد و ...

ادامه در صفحه ۶

نگاه

مدیریت شیوع بیماری نیازمند تغییر رفتار در آحاد جامعه است. تجربه نشان داده اکتفا به توصیه‌ها و دعوت مردم در تلویزیون و پخش کلیپ‌های متعدد نمی‌تواند به تنهایی منجر به رفتارسازی شود. علاوه بر این اکتفا به توصیه و هشدار باعث می‌شود حاکمیت خسارت‌هایی را هم بر اثر تأخیر در مداخله در کوتاه‌مدت بپردازد و در نهایت هم پس از مدتی مجبور به دخالت و اعمال فشار است. نمونه‌های آن هم توصیه به مردم برای مسافرت نکردن در ایام عید نوروز است که در نهایت با تأخیر چند روزه، برای تردد بین‌شهری جریمه وضع شد.

مداخله حاکمیت علاوه بر اینکه باید بموقع باشد، هوشمند هم باید باشد. منظور از مداخله «هوشمند» استفاده هم‌زمان از ۲ مولفه «اطلاعات» و «فناوری» است. در صورتی که مداخله حاکمیت این دو مولفه را نداشته باشد، موفق نخواهد بود. به عبارتی عملاً مداخله‌ای کسور خواهد بود. در ادامه ۳ سیاست هوشمندانه برای مقابله با کرونا را تشریح می‌کنم.

■ **قرنطینه خانگی هوشمند بیماران کرونایی قطعی**
هنگام بروز بیماری واگیر باید جامعه را به ۲ دسته افراد سالم و بیمار تقسیم کرد. راه جلوگیری از انتشار بیماری قطع ارتباط میان این دو دسته است. قطع ارتباط نیز تنها با قرنطینه افراد بیمار ممکن است. به‌رغم سیاست فراگیر ناهتگاه‌های عمومی در میان کشورهای درگیر با بیماری، این سیاست در ایران اتخاذ نشده و در مقابل بیماران کرونایی سرپایی و بیماران بستری مرخص شده از بیمارستان، به قرنطینه خانگی «توصیه» شدند. یک پیمایش در ایران از بیماران حاکی از آن بود که تنها ۱۰ درصد این بیماران به قرنطینه کامل پایبند بودند و به احتمال بسیار آمارهای ملی با این آمار تفاوت معناداری نداشته باشد. ناکارآمدی توصیه، مسوولان را وادار به مداخله کرد. ستاد ملی مبارزه با کرونا در جلسه ۱۲ فروردین، خروج بیماران کرونایی مثبت از محل قرنطینه را نقض مقررات و مشمول محاکمه قضایی عنوان کرد اما این مصوبه هم ناکارآمد است؛ چرا؟ اول به این دلیل که جریمه‌ای برای متخلفان تعیین نشده دوم اینکه مشخص نیست چگونه می‌توان افراد متخلف را شناسایی کرد. به جای تصویب اینگونه مصوبات، ستاد مقابله با کرونا می‌توانست محدودیت‌ها و محرومیت‌هایی را برای بیماران کرونایی و خانواده‌های‌شان اعمال کند تا از شکستن قرنطینه توسط این افراد جلوگیری شود. همچنین برای تشخیص تخلف و شکستن قرنطینه با داده مکانی تلفن همراه، ثبت تردد خودرو در دوربین‌های شهری و استعلام تصادفی شماره

لیبرالیسم انسان را پیش پای سرمایه‌داران قربانی کرد

| دکتر عباس سلیمی‌نمین |

این اقتشار برای خود سرمایه‌ای اندوخته و به موسسات اینچینی پرداخت می‌کنند تا پس از مرگ محترم شمرده شوند اما دنیا دید که جانباختگان بر اثر کرونا را در چاله‌های مشترک قرار داده و بدون نام و نشان، دسته‌جمعی دفن کردند.

اینها سوالات جدی است که امروز در همه اذهان درباره لیبرال مطرح می‌شود؛ چرا در ارتباط با آنچه مسائل ساده و پیش پا افتاده است، هیچ تمهیدی از سوی تفکر لیبرالیستی اندیشیده نشد. هیچ تلاشی برای اینکه در ارتباط با رفاه عمومی سرمایه‌گذاری انجام شود، صورت نمی‌پذیرد اما سرمایه‌گذاری‌های کلانی در زمینه تفریحات انجام می‌شود چون سود آن متوجه یک قشر محدود است، در حالی که اگر در زمینه آموزش و بهداشت سرمایه‌گذاری کند منافع آن متوجه همه اقشار جامعه می‌شود. می‌بینیم که لیبرالیسم هم در آمریکا و هم در انگلیس در دوران‌های مختلف به طور مرتب از بودجه رفاه عمومی کاسته و برعکس بر سرمایه‌گذاری‌های نظامی افزوده است. یعنی به طور مرتب از بودجه آموزش و بهداشت کاسته می‌شود. در

فرانسه اعتراضات جدی مردم به طولانی شدن سال‌های قتل است یا خیر. لیبرال‌ها قبلاً مدعی بودند سرمایه و ابزار در خدمت انسان برای سعادت و رفاه است. امروز این مسأله روشن شده که اینگونه نیست، انسان در خدمت یک انسان ویژه است و آن «نسان سرمایه‌محور یا سرمایه‌دار» است. یعنی اولویت داشتن انسان سرمایه‌دار در شرایط ویژه و به حساب نیامدن انسان‌ها در شرایط مختلف از جمله مسائلی است که امروز جامعه غرب با آن مواجه است. یعنی نه سرمایه و داشته مالی برای انسان کاری دارد و نه ابزار در حالی که قبلاً معتقد بودند ابزار و سرمایه هر دو می‌تواند سعادت انسان را کامل‌تضمین کند.

امروز می‌بینیم اقتشاری از جامعه غرب؛ از جمله سالخوردگان ارزش و جایگاهی ندارند، به لحاظ انسانی احترام به کسانی که برای جامعه‌شان خدمت کرده‌اند و چندین دهه برای آن تلاش کرده و به مردم در زمینه علمی، تولید و فرهنگی خدمت کرده‌اند چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرد، در حالی که انتظار جامعه بشری این است که اینها در شرایط مختلف محترم شمرده شوند؛ اما لیبرالیسم اصلاً برای اینها ارزش قائل نشد یعنی اجازه داد در خانه‌های سالمندان عمرشان به پایان برسد. اجازه نداد تمهیداتی که اندیشیده شده بود، به اجرا درآید. غالباً این قشر اندوخته‌های فراهم می‌کند تا بعد از مرگ محترم شمرده شود، موسساتی مراسم تشییع و خاکسپاری برگزار می‌کنند. عوام‌لی برای این امور در جوامع سرمایه‌داری که محبت بسیار کم و به لحاظ عاطفی دچار کمبود جدی هستند به کار گرفته می‌شوند.